

သင်ဖြတ်နိုး ဆောင်ရွက်ခွင့်

အခန်း (၁)

နှောင်ဖွဲ့အိမ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက စုထောင်သွားရပြီး တစ်စုံတစ်ခုအား မကျေနပ်သလို မျက်နှာချောချော နုနုထွတ်ထွတ်လေးပေါ်မှာ တင်းမာခက်ထန်သယောင်ယောင် စုအစ်အစ်လေးဖြစ် နေရသည်။ ။ မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ လည်း အလိုမကျသလိုဖြင့် အေးစက်စက်မာကျောကျော အရိပ်တွေပဲ လွှမ်းခြုံထားနေသည်။ ။ ဟွန်း ... ကိုကိုဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အိမ် ဘယ်တော့မှ လက်ထပ်ဖို့ ဆိုတာ မစဉ်းစားခဲ့တာပါ။

“သမီးဖွဲ့အိမ် ... ရှေ့လထဲမှာ ဘုန်းလကျာနဲ့ သမီးကို စေ့စပ်ကြောင်း လမ်းရမယ်၊ အဲဒါ သမီး မေမေစီစဉ်တာပဲ၊ နောက်လဆို အင်္ဂလန်ကနေ မေမေပြန်လာလိမ့်မယ်၊ သမီးအိမ်ရဲ့ ဘဝတစ်သက် တာ လက်တွဲဖော်အဖြစ် မောင်ဘုန်းလကျာကို မေမေကပဲ ရွေးချယ်တာလေ”

အန်တီလေးပန်းသဇင်ရဲ့ စကားတွေကြောင့် နှောင်ဖွဲ့အိမ်အတော်လေး စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ရပြီး မကျေမနပ်လည်း ဖြစ်သွားရသည်။ ။ မေမေက နောက်အိမ်ထောင်နဲ့ အင်္ဂလန်မှာ နေတာပဲ။ အိမ်ဖွဲ့ ဆယ့်ငါးနှစ်သမီးအရွယ်ရောက်မှ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားပြီး မေမေညီမ အန်တီလေး ပန်း သဇင်နှင့် ထားခဲ့လေသည်။ ။ မေမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုပြီး ဖွဲ့ကို ရက်စက်ရုံတင်အားမရသေးဘဲ အိမ်လ

က်တွဲဖော်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုတောင် ဖွဲ့ရဲ့ သဘောဆန္ဒတွေကို မမေးမြန်းပဲ ကိုကို ဘုန်းလကျားနှင့် လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်နေလေသည်။ ။

ရက်စက်လိုက်ကြတာ။ မေမေက ဖွဲ့အပေါ် အရက်စက်ဆုံးပဲ။ ကြည့်ပါဦး ကိုကိုဘုန်းလကျာ ဆိုတာက စည်းကမ်းတွေ အရမ်းတင်းကျပ်ပြီး နေရာတကာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားနေလွန်းသော ယောက်ျားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည်။ ။

“မောင်ဘုန်းလကျာက ဖွဲ့လေးကို ငယ်ငယ်လေးထဲက အရမ်းချစ်ပြီး ထိန်းကျောင်းချောမြူ လာခဲ့တော့ သံယောဇဉ် ပိုပြီးကြီးတယ်တဲ့ ၊ ပြီးတော့ စည်းကမ်းကြီးတယ်၊ ပညာတော်တယ်၊ ထက်မြက်တယ်၊ မောင်ဘုန်းလကျာရဲ့ အရည်အချင်းတွေကိုသာ ချီးမွမ်းရရင် ဟိမဝန္တာတောနက် ကြီးထက်တောင် နက်နဲခမ်းနားသွားနိုင်တယ် တူမလေးရဲ့ ”

အဲဒီလောက်အထိ အထင်ကြီး ခမ်းနားနေရင်လည်း အန်တီလေး အပျိုကြီးပဲ ယူလိုက်ပါလား ဟု ပြောချင်ပေမယ့် အန်တီလေးအပျိုကြီးက မထင်လျှင်မထင်သလို ခေါင်းခေါက်တာမျိုး၊ ပေါင်တွင်းကြော ဆွဲလိမ်တာမျိုး လုပ်ပစ်တတ်၍ အိမ်မပြောရဲပေ။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကသာ စုတင်းတင်းလေး ဖြစ်နေရသည်။ ။

“မောင်ဘုန်းလကျာကို အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးချယ်ချင်တဲ့ မိန်းမတွေက ဝိုင်းဝိုင်းလည် နေတာနော်၊ ဖွဲ့ မောင်ဘုန်းလကျာရဲ့ အမေ ဒေါ်ညဏ်သာကလည်း အိမ်ကို ချွေးမအဖြစ် ရွေးချယ်တာ ညည်းလေးကံကောင်းတာနော်”

“အမလေး ... ဒါဆို ဖွဲ့က မဟာကံထူးရှင်ကြီးပေါ့နော် အန်တီလေး”

“ဖွဲ့ ... ညည်းလေးက ငယ်သေးတော့ မောင်ဘုန်းလကျာလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အထင်ကြီးရမှန်း ရွေးချယ်ရမှန်း မသိသေးတာပါ

ကွယ်”

အန်တီဉာဏ်သာကလည်း ဖွဲ့လို ဘာအရည်အချင်းမှ မရှိတဲ့ ကောင်
မလေးတစ်ယောက်ကိုမှ ဘာဖြစ်လို့ ချွေးမအဖြစ် ရွေးချယ်ရတာလဲနော်
။

“လူကြီးချင်းက စကားပြောပြီးပြီ ဖွဲ့၊ ရှေ့လ မေမေရောက်လာတာနဲ့
စေ့စပ်ကြမှာ ”

ကိုကိုဘုန်းလက်ျာကိုတော့ ဖွဲ့ လုံးဝအထင်မကြီးပါဘူး။ ဒီလို စည်း
ကမ်းတင်းကျပ်ပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိကြတဲ့ ယောက်ျားတွေက သူ့
လောက်မတော်ဘူးလို့ ထင်နေတဲ့ ကိုကိုဘုန်းလက်ျာ လို ယောက်ျားတစ်
ယောက်နှင့်လည်း ဖွဲ့ အတူယှဉ်တွဲနေဖို့ လည်း မဖြစ်ပါဘူး။

“ရှေ့လ စေ့စပ်ပြီးရင် နောက်တစ်လမှာ လက်ထပ်ပွဲမင်္ဂလာပွဲကို
အကြီးကျယ် အခမ်းနားဆုံး ကျင်းပမယ်တဲ့ ”

မေမေက ဖွဲ့ကိုများ နဲနဲပါးပါး ညှာတာပါဦးလား ကိုကိုဘုန်းလက်ျာနှင့်
ဖွဲ့ ငယ်စဉ်လေးထဲက အိမ်နီးနားချင်းတွေအဖြစ် အတူနေကြပြီး ဖွဲ့ ရှု
စံတန်းနှစ်ရောက်တော့မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအတွက် ရန်ကုန်သို့ ကိုကို
ဘုန်းလက်ျာတို့ မိသားစု ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့လေသည် ။

ပြင်ဦးလွင်မှာ အတူတူနေစဉ်ထဲက စည်းကမ်းတင်းကျပ်သော၊ အသ
နဲ့အပြန့်ကြိုက်လွန်း သော ကိုကိုဘုန်းလက်ျာနှင့် မသင့်မြတ်ပေ။ ဖွဲ့ကို
ချီပိုးထိန်းကျောင်းခဲ့ပေမယ့် နောက်ပိုင်း ကောင်မ ဆိုးလေးတစ်ယောက်
အဖြစ် ကိုကိုက သတ်မှတ်ကာ အရောတဝင်မနေတော့ပေ။

“အန်တီလေး”

“ပြော”

“ဖွဲ့နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ကိုကိုဘက်ကရော လက်ခံသဘောတူတာပဲလား
ဟင်”

“တူတယ်”

“ဟင်”

“မောင်ဘုန်းလကျာကိုယ်တိုင်က တောင်းဆိုတာတဲ့ ”

“မဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“တကယ်ပဲ မောင်ဘုန်းလကျာရဲ့ တောင်းဆိုမှုပါပဲ ဖွဲ့၊ မမညဏ်သာ
က ဒါကြောင့် ကမ်းလှမ်း ခဲ့တာတဲ့ ”

ကိုကို ဖွဲ့ကိုမှ ဘာဖြစ်လို့ များ ဘဝလက်တွဲဖော်တစ်ယောက်အဖြစ်
ရွေးချယ်ရတာလဲ။ ဘာ အရည်အချင်းမှ မရှိ ပညာရေးမှာ လည်း မ
တော်၊ မကြာခဏ ပြဿနာရှာတတ်ပြီး ခပ်ဆိုးဆိုး ကောင်မလေးတစ်
ယောက်မှန်း ကိုကို သိသိကြီးနဲ့ များ ကိုကိုကိုယ်တိုင်က ဖွဲ့ကို ရွေးချယ်
တယ်ဆိုတာ အခုထိ လက်မခံနိုင်သေးပေ။ ကိုကိုကိုယ်တိုင်က ရွေးချယ်
တာတဲ့ ။

“ဖွဲ့ဘက်က ဘာမှ ငြင်းပယ်စရာမလိုဘူးနော်၊ မျက်နှာကြီးက ဘာဖြ
စ်လို့ စူတင်းနေတာလဲ၊ ညည်းကများ နာတယ်ထင်နေလို့ လား နောင်ဖွဲ့
အိမ်”

“မကြိုက်ပါဘူး”

“ဘာအေ့”

“ဖွဲ့နဲ့ ကိုကိုက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လိုက်ဖက်မှာ လဲ အန်တီလေးရာ၊ ဒီ
လောက် ကိန်းခန်းကြီးတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ တော့ ဘဝတစ်သ

က်လုံး အတူနေရမှာ လား၊ ဟွန်း ... ဖွဲ့ မကြိုက်ပါဘူး”

“ကြိုက်ကြိုက် မကြိုက်ကြိုက် ညည်းလက်ခံရမှာ ပဲ ဖွဲ့၊ ငြင်းလို့ မရဘူး၊ ညည်းလေးက မောင် ဘုန်းလက်ျာလို အကြောင်းသိတဲ့ လူနဲ့ မှ ဖြစ်မှာ ”

“ဖွဲ့ အိမ်ထောင်မပြုချင်သေးပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ဖွဲ့ဆန္ဒတွေကို မမေးဘဲ စီစဉ်ရတာလဲ၊ ဖွဲ့မှာ ငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့် မရှိတော့ဘူးလားလို့ ”

“မရှိဘူး”

“မေမေကတော့ ထင်ရာလုပ်နေတော့တာပဲ၊ ဖွဲ့အပေါ် ရက်စက်တယ်၊ ဖွဲ့ဆန္ဒမပါတဲ့ အလုပ် တွေကို မေမေလုပ်တယ်”

“ဖွဲ့ မမကို မဝေဖန်နဲ့ အဲ့၊ ညည်းလေးအတွက် မမကံ့ကော်က နောက်ထပ်အိမ်ထောင်ပြုရ တာ”

တီလေးသဇင်က မေမေ့ကိုထိလျှင် မခံတတ်ပေ။ ဖွဲ့ကိုလည်း ချစ်ပေမယ့် မေမေ့စကားတွေကို တော့ နာခံရလေသည် ။ ဖွဲ့က မေမေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုတာ မကြိုက်ပေမယ့် တီလေးသဇင်က ထောက်ခံသည် ။ ညည်းလေးကြောင့်တဲ့ ။

“ညည်းလေး စားဝတ်နေရေး ထောက်ပံ့ဖို့ အဲ့၊ မမကံ့ကော်ကိုတော့ ညည်းလုံးဝအပြစ် မတင်နဲ့ ၊ တီလေးမကြိုက်ဘူး”

“ဟွန်း”

“ဖွဲ့”

“အင်း”

“မနက်ဖြန် ... ညည်းလေးနဲ့ တီလေးတို့ ရန်ကုန်ကိုသွားရမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ လဲတီလေးရ၊ ရန်ကုန်ကို ဘာကိစ္စနဲ့ သွားရမှာ လဲလို့ ”

“မောင်ဘုန်းလင်္ကျာနဲ့ ရင်းနှီးအောင်လေ ”

“ဒုက္ခပါပဲ”

“မောင်ဘုန်းလင်္ကျာလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုများ ညည်းလေး
က ခါးခါးသီးသီး ငြင်း ဆန်ချင်သေးလို့ လား နောင်ဖွဲ့အိမ်”

“အင်း”

“ဘာ”

“ဖွဲ့ကတော့ လုံးဝအထင်မကြီးပါဘူး”

“ဘာအေ့”

“လူလောကကြီးထဲမှာ လူလာဖြစ်ရတာ ဘယ်လောက်ကံထူးလဲ၊ ပြီး
တော့ လူ့ဘဝက ခဏ လေးပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ များ ဦးဘုန်းလင်္ကျာက စည်း
တွေဘောင်တွေခတ်ပြီး နေချင်ရတာလဲလို့ ”

“နောင်ဖွဲ့အိမ်”

“ဟင်”

“နာချင်လို့ လား”

“အမေ့”

“ညည်းယူမယ့် အဝတ်အစားတွေ ထည့်တော့၊ ကျုပ် စီစဉ်ပြီးပြီ၊ မရ
ဘူး၊ ညည်းလိုအပ်တာ တွေ အကုန်ယူခဲ့”

တီလေးက အလိုမလိုက်ရင်လည်း မလိုက်တတ်ပေ။ မေမေ့အမိန့်ဖြ
စ်နေ၍ တသွေမတိမ်းကို လိုက်နာတော့မည်ဖြစ်သည် ။

ကိုကိုဘုန်းလကျာနှင့် ဖွဲ့ ခပ်စိမ်းစိမ်းနေကြတာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ စိတ်
ညစ်တယ်။ သေချင်တာပဲ။ ဖွဲ့က လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေ
တတ်သူ။

“ညည်းလေးက မောင်ဘုန်းလကျာတို့ အိမ်မှာ နေရမှာ ၊ သူ့သားအ
တွက် ဖွဲ့ကို လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးမှာ ”

“သေရောပဲ”

“ဖွဲ့”

“ဟင်”

“ညည်းမှာ ငြင်းပယ်နိုင်ခွင့် လုံးဝမရှိဘူးနော်”

“ဟွန်း”

“မရွဲ့နဲ့ ”

“စိတ်ညစ်တယ်”

“ဘာ”

“ဖွဲ့က ကိုကိုဘုန်းလကျာနဲ့ မှ မလိုက်ဖက်တာပဲ တီလေးရာ၊ ပြီး
တော့ အန်တီညဏ်သာ ကရော ဘာဖြစ်လို့ ဖွဲ့ကိုမှ ရွေးပြီး ချွေးမအဖြစ်
သတ်မှတ်ရတာလဲလို့ ၊ ကိုကိုဘုန်းလကျာမှာ မိန်းမရှားနေလို့ လားဟင်”

“ဖွဲ့နော် ... စကားမများ နဲ့ ၊ ညည်း ယူစရာရှိတာတွေယူခဲ့၊ ဒီကိုပြန်
လာဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင် တော့ဘူး”

အေးချမ်းငြိမ်သက်လှပသော ဖွဲ့ရဲ့ မွေးရပ်မြေ ပြင်ဦးလွင်ကိုပင် ထာ
ဝရခွဲခွာရတော့မှာ လား။ မုန်းလိုက်တာ၊ ဖွဲ့ကိုမှ ဘာဖြစ်လို့ ရွေးချယ်ရ
တာလဲလို့ ။ ဒီကိစ္စအတွက် ဖွဲ့ကတော့ လုံးဝမကျေမနပ် ဖြစ်နေရလေသ

ည် ။ လက်ထပ်ပွဲကိုတော့ ပျက်အောင်ဖျက်ရမှာ ပဲ။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ။ စည်းကမ်းတွေနဲ့ ဘောင်ခတ်ထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ထာဝရလက်တွဲဖော်။ ဟွန်း ... မုန်း လိုက်တာ။

“ဟိုရောက်ရင် ညည်း သူတို့ စည်းကမ်းအတိုင်း နေရမယ်၊ တီလေးကတော့ တစ်ပတ်ပဲနေပြီး ပြန်မှာ ”

“ဟင်”

“မမကွံကော် ပြန်လာမှ စေ့စပ်ပွဲလုပ်မှာ ၊ မောင်ဘုန်းလကျာ စိတ်ပျက်သွားအောင် မနေနဲ့ နော်၊ ညည်းပြောသလိုပဲ လူ့လောကကြီးထဲ ခဏတာရောက် လာပြီး အသုံးမကျတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် အဖြစ်မခံစမ်းပါနဲ့ ”

“ဟွန်း”

နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ စူထော်ပြီး ဖွဲ့ကတော့ မကျေမနပ်နှင့် ယူသွားမယ့် အဝတ်အစားတွေ အသုံးအဆောင်တွေကို ဆောင့်ဆောင့် အောင့်အောင့်ဖြင့် ထည့်နေ လိုက်လေသည် ။

*

အခန်း (၂)

နှောင်ဖွဲ့အိမ် ကောင်ဆိုးမလေးပဲ ဘုန်းလင်္ကျာအနေနှင့် ဖွဲ့ကို ဘယ်တော့မှ မေ့ပစ်လို့ မရခဲ့ တာ။ ပြဿနာတွေပဲ ရှာနေတတ်တဲ့ ကောင်မလေးအပေါ် စိတ်ပူပင်ခဲ့ရတာတွေ သူ့အသိဆုံးပင်။ ဖွဲ့ကို လက်ထပ်ဖို့ သူကိုယ်တိုင် တောင်းဆိုခဲ့မိလေသည်။ ။

“ဖွဲ့က အရမ်းဆိုးတယ်နော် သား၊ ထင်ရာလုပ်ချင်နေတဲ့ ကောင်မလေး၊ တစ်လောကလုံးကို လည်း ဒီကောင်မလေးက မကျေမနပ်ဖြစ်နေတတ်တာပဲ၊ ဖွဲ့က လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်သလို နေတာ”

“သားဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး မေမေ၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲသိလား၊ ဖွဲ့ကို မေ့ပစ်လို့ မရခဲ့လို့ပဲ”

“သားနဲ့ ဖွဲ့က မသင့်မြတ်ဘူးမဟုတ်လား၊ မေမေကတော့ ကံ့ကော်သမီးလေးဖြစ်လို့ စောင့် ရှောက်ရမယ့်ဝတ္တရားရှိပါတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ သားအတွက် အဆင်ပြေပါ့မလား”

“ဖွဲ့ကို သား သွန်သင်ဆုံးမချင်တယ်၊ လမ်းမှန်ရောက်အောင် လက်တွဲခေါ်ချင်တယ်၊ ဖွဲ့ တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ သားစိတ်ပူတယ်၊ ဖွဲ့ကို သားလက်ထပ်မယ်”

“အင်းလေ ... သားဆန္ဒကတော့ မေမေဆန္ဒပါပဲလေ၊ ဖွဲ့လေးကို မင်း

လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် လည်း မတားပါဘူး၊ မေမေကံ့ကော်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး စီစဉ်မယ်၊ ဖွဲ့လေးကိုလည်း အိမ်ရှင်မတာဝန် တတ်အောင် သင်ရမယ်၊ လိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်”

“ဖွဲ့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင်တော့ သိပ်ပြီးမလုပ်ချင်ပေမယ့် လည်း စည်းကမ်းတော့ တင်းကျပ်ရမယ် မေမေ၊ ဒီကောင်မလေးရှေ့ ရေးပဲ”

“ဖွဲ့ မနက်ဖြန်မနက် ဆယ့်တစ်နာရီလောက် ရန်ကုန်ကို ရောက်မယ် သား၊ မေမေတို့ ဘူတာ ကြီးမှာ သွားကြိုရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဖွဲ့ မင်းလေး ဘယ်လိုပုံစံမျိုး ဖြစ်နေမလဲကွာ။ ကိုကိုကိုတော့ မင်း အထင်မကြီးတဲ့ ပုံစံလေး ဖမ်းထားမှာ ပါပဲ။ အရမ်းဆိုးတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့လို့ ကိုကိုက အမြင်ကတ်ပြီး ခပ်စိမ်း စိမ်းနေပစ်လိုက်တာ မင်းလေးကလည်း ကိုကိုကို လုံးဝအဖတ်မလုပ်ခဲ့ဘူးလေ။ အဲဒီမာနလေးကို တော့ ကြိုက်တယ်ကွာ။ ငယ်ငယ်လေးထဲက ချစ်စရာကောင်းတယ်။ စိတ်ကောက်တတ်တယ်။ တစ်လောကလုံးကို ဖွဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား။

“မေမေ မကောင်းဘူး၊ ဖွဲ့အပေါ် ရက်စက်တယ်၊ ဖွဲ့ကို အသိမပေးဘဲ နောက်ယောက်ျား ယူတယ်၊ မုန်းတယ်၊ မေမေ့ကို အရမ်းမုန်းတာပဲ၊ ဖွဲ့ ဘယ်တော့မှ မေမေ့သမီးအလိမ္မာမလုပ်ဘူး၊ ဆိုးမယ်၊ ပေမယ်”

တီတီလေးသဇင်က ဆုံးမနှိပ်ကွပ်လေ ဖွဲ့က ပိုပြီးသောင်းကျန်းလေ ဖြစ်လာသည် ။ ပညာရေး လည်း မကြိုးစားဘဲ ကျောင်းပြေး၏။ လူကြီးတွေကို ရွံ့တတ်သည် ။

“ဖွဲ့ ... အဲဒီလိုမဆိုးရဘူး၊ လိမ္မာမှ ပေါ့၊ အန်တီကဲ့ကော်က ဖွဲ့ရှေ့ရေး အတွက် အိမ်ထောင်ပြု တာပါ”

“ကိုကိုနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ၊ ဖွဲ့အတွက် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဖွဲ့ကို သမီး တစ်ယောက်လို့ တောင် အသိအမှတ်ပြုတာမှ မဟုတ်တာ၊ နိုင်ငံခြားမှာ သွားနေတယ်၊ ပြီးတော့ ဟိုကယောက်ျားကို လက်ထပ်တယ်၊ ဖွဲ့ကိုတောင် အသိပေးတာ မဟုတ်ဘူး ”

“ဖွဲ့အတွက် လိုလေသေးမရှိအောင် အန်တီကဲ့ကော်က ထောက်ပံ့ တာမဟုတ်လား”

“နောက်ယောက်ျားယူမှ လား ... သမီးကို အသိမပေးဘဲ ယောက်ျား ယူမှ လားလို့ ”

တီလေးသဇင် ဆုံးမသွန်သင်မှုတွေကိုလည်း နားမထောင်ပေ။ ဖွဲ့ ဆိုးပေလာသည် ။ စာမေးပွဲ တွေလည်း အဆင့်နိမ့်ကျလာခဲ့၏။ သူငယ်စဉ်လေးထဲက ထိန်းကျောင်းလာခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးမို့ သံယောဇဉ်တွယ်ခဲ့ရသည် ။ သူက စည်းကမ်းတွေ ချမှတ်ခဲ့ပေမယ့် ဖွဲ့က လက်မခံပေ။

“စည်းကမ်းတွေကို ဘောင်ခတ်ပြီး ကိုကိုတစ်ယောက်တည်းနေ၊ ဖွဲ့ကတော့ မနေနိုင်ဘူး၊ ဖွဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင်တယ်”

ဖွဲ့ကို သူ အမြင်ကတ်လာ၍ ခပ်စိမ်းစိမ်းပဲ နေခဲ့လေသည် ။ သူက နံနက်မိုးလင်းသည် နှင့် စည်းကမ်းစနစ်ကျနသည် ။ မျက်နှာသစ်တာက အစ နာရီနှင့်အမျှ စည်းကမ်းနှင့် နေထိုင်လုပ်ကိုင်၏။ ဖွဲ့က သူတို့ မိသားစုနှင့် ကင်းရှင်းအောင် နေတတ်လေသည် ။

“ဖွဲ့လေး အရမ်းပဲချစ်စရာကောင်းတယ်၊ လှတယ်၊ အသက်အရွယ်ရ လာတာနဲ့ အမျှ မေမေ စိတ်ပူတယ်၊ သင့်ကိုလည်း ကြောက်တာမှ မဟုတ်

တိတာပဲ၊ ဒီကလေးမလေး အနာဂတ်အတွက် ရင်လေးတယ်”

မေမေကလည်း စည်းစနစ်ကြီးသူဖြစ်သည် ။ သူငယ်စဉ်လေးထဲက သွားတိုက်တာကအစ ရေချိုးအဝတ်အစားလဲ ထမင်းစားကျောင်းသွား အားလုံးပုံစံနှင့် စည်းစနစ်တွေနဲ့ ပဲ ဖြစ်၏။

“အန်တီကဲ့ကော် ပြန်လာသင့်တယ်၊ နောက်အိမ်ထောင်လည်း စဉ်းစဉ်းစားစား ပြုသင့်ပါ တယ် မေမေ၊ သမီးလေးရှိနေတာပဲ”

“မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ကဲ့ကော်က သမီးလေးအတွက် စဉ်းစားတာပါ၊ နိုင်ငံခြားမှာ စွန့်စား ပြီး သွားအလုပ်လုပ်ပေမယ့် အဆင်မပြေဘူး၊ ရပ်တည်လို့ လည်း မရဘူး၊ သမီးကိုလည်း မထောက်ပံ့ နိုင်မှာ စိုးလို့ အဆင်ပြေတဲ့ ယောက်ျားကို လက်ထပ်ရတာပါ၊ အခု အားလုံးအဆင်ပြေတာပဲ၊ သမီးလေး လည်း မျက်နှာမငယ်ရတော့ဘူး”

“အဲဒါကို ဖွဲ့က ဘာဖြစ်လို့ မသိရတာလဲ၊ လက်မခံရတာလဲ၊ အမေကို ဘာဖြစ်လို့ အပြစ်တွေပဲ တင်နေရတာလဲ”

“ဖွဲ့က ခေါင်းမာတယ်၊ ဖတဆိုလေးဆိုပြီး အလိုလိုက်ထားတာကိုး၊ ဒီကလေးမရဲ့ အနာဂတ် ကိုတော့ ရင်လေးပါတယ်”

မေမေပြောတည်းက သူ့စိတ်တွေထဲမှာ နှောင်ဖွဲ့အိမ်အတွက် ပူပင်မှုတွေ တိုးဝင်နေရလေသည် ။ ဖျောင်းဖျန်းချဖို့ သူက ချဉ်းကပ်ပေမယ့် ဖွဲ့က ခါးခါးသီးသီးပဲ ငြင်းဆန်ခဲ့၏။

“ကိုကိုနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး၊ ဖွဲ့ကိုလည်း နားမချနဲ့ ၊ ကိုကိုလည်း ဖွဲ့ကို နားမလည်ပါဘူး၊ ဖွဲ့ ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ ကိုကိုလည်း ကိုယ်ချင်းစာတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ လာမပြောနဲ့ တော့”

ဖွဲ့ကို စိတ်ဆိုးပြီး သူ စိမ်းစိမ်းကားကားနေပေမယ့် ဖွဲ့တစ်ခုခုဖြစ်မှာ

စိတ်ပူပင်နေရတာက နေ့စဉ်နှင့်အမျှပင်။ အိမ်ပြောင်းသွားတော့လည်း ဖွဲ့ကို စိတ်မချ။ တီလေးသင်က စိတ်မကောင်းဖြစ် ပြီး မျက်ရည်ကျပေ မယ့် ဖွဲ့က လာ၍ ပင်မနှုတ်ဆက်။

“သင်တို့ တူအရီးကို ဘယ်သူစောင့်ရှောက်မှာ လဲဟင်၊ ကူညီဖေးမ မှာ လဲ၊ တူမဆိုးလေးနဲ့ သင်တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုနေထိုင်ရမလဲ ၊ ကျွန်မတို့ တူအရီးကိုတော့ ပစ်ထားပါနဲ့ နော် မမ”

မေမေကလည်း အန်တီသင်တို့ တူအရီးအား အဝေးမှ ပင် စောင့်ရှောက်ကူညီခဲ့လေသည် ။

“ဖွဲ့ အရမ်းဆိုးတယ်၊ စာလည်း မကြိုးစားဘူး၊ ပြောစကားလည်း နားမထောင်ဘူး၊ သင် စိတ်ညစ်လို့ သေတော့မယ်၊ တစ်ခါတလေ ဆူပူ ရိုက်နှက်ပစ်လိုက်တယ်၊ ဒီကောင်မလေးကို လွှတ် ထားလို့ မဖြစ်တော့ ဘူး တင်းကျပ်ရမယ်”

အန်တီသင်က အမြဲတမ်း ဖုန်းဆက်တိုင်တန်းတတ်သည် ။ သူကြားနေရ၍ ဖွဲ့အတွက် စိတ် မအေးနိုင်တော့။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဒီ ကောင်မလေးအပေါ် သံယောဇဉ်တွယ်လာရ၍ သူလက်ထပ် လိုက်ဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည် ။

“ဖွဲ့ကို သားလက်ထပ်မယ်၊ ဖွဲ့ကို ပြုပြင်မယ်၊ ဒီကောင်မလေးအနာဂတ်အတွက် သား စောင့်ရှောက်ချင်တယ် မေမေ”

မေမေကလည်း သမီးအရင်းပမာ ဖွဲ့အား ချစ်ခဲ့သည် ။ သံယောဇဉ်ကြီး၏။

“သား ... နောင်ဖွဲ့အိမ်ကို ချစ်ရဲ့ လား”

“ချစ်တယ် မေမေ”

“အဲဒါ အရေးကြီးတယ်သား၊ အချစ်မပါရင်တော့ ဖွဲ့ဒဏ်ကို သား ခံနိုင်ရည်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး နော်”

မေမေကတော့ ဖွဲ့ကို ဒီမှာ ခေါ်ထားပြီး သင်ကြားဆုံးမစရာရှိတာတွေ သွန်သင်ရမယ်တဲ့ ။ အားလုံးက အတင်းအကြပ်လုပ်ခိုင်းရင် နာခံရမှာပဲတဲ့ ။ သား လက်ထပ်မယ့် ဇနီးမယားက အိမ်ရှင်မ တော့ ပီသရမယ်တဲ့ ။

“နောင်ဖွဲ့အိမ်ကို မေမေလည်း စောင့်ရှောက်ချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားရဲ့ ဇနီးမယားကိုတော့ နောင်ဖွဲ့အိမ်လို မိန်းမမျိုး မဖြစ်စေချင်ပါဘူး၊ ပြုပြင်ရမယ်၊ စည်းစနစ်နဲ့ နေတတ်အောင်တော့ သင် ကြားရမယ်”

“အရမ်းကြီးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ဦး မေမေ၊ ဖွဲ့ အခြေအနေကြည့်ပြီးမှ ကိုင်တွယ်ပါ”

“မင်း ဒီလိုပျော့ညံ့လို့ မဖြစ်ဘူးသား၊ အခြေအနေကိုတော့ စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ၊ ဖွဲ့လေးဘက် က ပြုပြင်လာမှ လက်ထပ်ရမယ်”

“မေမေ”

“ခဏလေးစောင့်ကြည့်စမ်းပါ သားရယ်၊ မပျော့စမ်းပါနဲ့ ၊ ဒီကောင်မလေးကို သိပ်ပြီး မျက်နှာ သာမပေးစေချင်ဘူး၊ မေမေတို့ အောင်မြင်မှာပါ၊ သားရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာအတွက်ပဲ မဟုတ်လား”

မနက်ဖြန် နောင်ဖွဲ့အိမ် ရောက်လာမယ်ဆို၍ သူ့စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေလေသည် ။ ဆယ်တန်း မှာ ရိုးရိုးပဲအောင်ခဲ့သော ဖွဲ့သည် ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်မလာနိုင်။ ဖွဲ့ကို အရည်အချင်းတွေ ပြည့်ဝလာအောင် သူကြိုးစားရမယ်။

“ကိုကိုစိတ်တွေ လှုပ်ရှားလွန်းနေရပါတယ် ဖွဲ့ရယ်၊ ကိုကို မယုံကြည်

နိုင်ဆုံးက ဖွဲ့ကို ချစ်နေမိ တာပါပဲ”

ညသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီး ရှည်လျားလွန်းနေသည် ဟု ထင်မှတ်နေမိလေသည်။ ။ မနက်ဖြန် ဖွဲ့ ရောက်လာမည့်အချိန်တွေကို စောင့်နေရတာပင် ဘုန်းလင်္ကျာ မစောင့်နိုင်တော့ပေ။

“ဖွဲ့က ကိုကိုကို ဆန့်ကျင်မှာ လား၊ ပြဿနာရှာမှာ လား၊ မုန်းတီးနာကြည်းမှုတွေနဲ့ တုံ့ပြန်နေ မှာ လားကွာ”

နှောင်ဖွဲ့အိမ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ အမြဲတမ်းသတိရ တမ်းတနေခဲ့လေသည်။ ။ ချောမော ဖူးစင်ပြီး မာနတွေနဲ့ နှံ့တည်တည်မျက်နှာလေးက စွဲမက်စရာပင်။ ဖွဲ့ တစ်ခုခုမှားယွင်းရွေးချယ်သွား မှာ ကိုကိုစိုးရိမ်တယ်။ ဖွဲ့ အနာဂတ်ကို တောက်ပရွန်းလက်နေစေချင်တာပါ။ ဖွဲ့ကို သူ့ရည်မှန်းချက် တွေ အောင်မြင်တဲ့ တစ်နေ့ လက်ထပ်မယ်လို့ ကိုကို ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ။

“ကျွန်မ ကိုကိုကို မုန်းတယ်၊ စည်းကမ်းတွေနဲ့ ဘောင်ခတ်ပြီး ကိုကိုပဲနေ၊ ဖွဲ့ကို လာပြီး ဆွဲ မခေါ်နဲ့၊ ဖွဲ့ ဘယ်လိုပဲနေနေ ကိုကိုနဲ့ မဆိုင်ဘူး”

မျက်နှာထား တင်းတင်းနှင့် ခပ်စွာစွာကောင်မလေးက မနက်ဖြန် သူ့ရှေ့ ရောက်လာတော့ မည်။ ကိုကို ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ။ ဘုန်းလင်္ကျာရဲ့ စိတ်တွေ အလှုပ်ရှားကြီး လှုပ်ရှားနေရလေသည်။ ။